

har i forhold til Maastrichttraktaten, er jo nogle, der er permanente, og som entydigt siger nej til helt bestemte arbejdsområder af EU-samarbejdet.

Med den aftale, der er her, er det vigtigt at gøre det klart, at der ikke på forhånd siges nej. Der er tale om en intern beslutningsproces i Danmark, hvor et flertal i det danske Folketing ved hjælp af de fem partier, der har indgået aftalen her, kan sige, hvordan *de* vil komme frem til en afgørelse, og inden for de fem partier kan et hvilken som helst parti sige: Vi er bekymrede for det her, vi synes ikke, vi skal gå så langt.

Den disciplin har vi fra Det Radikale Venstre valgt at indordne os under. Den aftale vil vi holde, og vi vil så give så meget til vores aftalepartnere, at de vil få respekt for os og for, at det vil vi rette os efter.

Vi er glade for, at SF er kommet med. Nu skal vi passe på ikke at rose hinanden for meget, men jeg vil i hvert fald udtrykke den største respekt for SF for den proces, de har været igennem. Vi, der har fulgt SF i mange år i EU-sager, ved jo, at de har været utrolig konstruktive, når det drejer sig om miljøpolitik, ligestillingspolitik og andre vigtige områder, hvor SF har været en utrolig stor hjælp for de nationale lovgivere.

Om folkeafstemningen vil jeg til sidst sige, at Det Radikale Venstre faktisk mener, at Danmark skal sørge for at få en selvstændig afgørelse om forfatningstraktaten og derfor holde en afstemning så hurtigt som muligt, det vil sige, at vi ikke behøver at vente på en hel masse andre lande og lægge os i ly af dem, før vi selv beslutter os. Det Radikale Venstre vil gerne have en hurtig folkeafstemning om forfatningstraktaten.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Den sidste udtalelse, fru Elisabeth Arnold kom med her om en hurtig folkeafstemning, overrasker mig, for det betyder jo altså, at der ikke bliver tid til den fornødne debat.

Det er jo en overordentlig kompliceret for ikke at sige i store strækninger ulæselig traktattekst, og hvis vi skal nå, også igennem arbejdet i Europaudvalget og fagudvalgene, at afklare alle de tvivlsspørgsmål, der er omkring forståelsen af de enkelte artikler – og jeg kan give løfter om, at vi vil gøre, hvad vi kan for at få afklaret hver enkelt artikels indhold – så tager det altså noget tid.

Derfor overrasker det mig, at Det Radikale Venstre nu har dette ikke helt demokratiske hastværk, vil jeg sige. Så jeg vil godt spørge fru Elisabeth Arnold: Hvad er egentlig grunden til, at Det Radikale Venstre nu vil have fremrykket folkeafstemningen?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu er der jo ikke fastlagt nogen dato for folkeafstemningen, så derfor kan man ikke sige, at vi ønsker den fremrykket. Vi ønsker blot, at Danmark skal tage en selvstændig holdning til EU-traktaten, og vi mener, at en debatperiode på måske 3-4 måneder forud for en folkeafstemning må være rigeligt. Det forudsætter selvfølgelig, at Folketinget først har behandlet den, og at man er parat til at lægge den ud til folkeafstemning.

Så det er ikke sådan, at vi vil lave en eller anden snuptags- eller hovsaløsning med pludselig at udskrive en folkeafstemning til om 14 dage, det er slet ikke det, der er tale om, men vi mener ikke, at Danmark bevidst skal spille på, at andre lande, f.eks. England, laver deres folkeafstemninger først, og vi så kan vente og se, hvordan det går, før vi tager vores. Det er vi meget modstandere af. Vi ønsker, at Danmark skal tage en selvstændig stilling til EU-traktaten og ikke lægge sig i ly af andre landes afstemninger.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at vi her i Danmark selvfølgelig træffer vores egen beslutning ved folkeafstemning. Det er kun kalenderen, jeg synes fru Elisabeth Arnold får problemer med, for det er jo sådan, at regeringen har tænkt sig at fremsætte et hav af lovforslag om en strukturreform, som kommer til at optage meget tid i Folketinget i foråret, og så vil der komme et kommunevalg ret kort tid efter åbningen. Hvor er det så, de 3 måneder ligger? Er det sommerferien, fru Elisabeth Arnold snakker om? Det er jo ikke realistisk.

Derfor var vi faktisk tilfredse med, at statsministeren havde stillet os i udsigt, at det kunne blive i 2006, for det giver mulighed for hen over vinteren 2005-06 at få en reel debatfase på de 3-4 måneder, som jeg sådan set synes kan være godt, hvis man forud for det har fået forberedt sagen gennem f.eks. uddeling af materiale til befolkningen, som vi har foreslået.